

Ce sărbătorim de Sfântul Nicolae?

Pentru ce anume se cuvine să îl cinștim pe Sfântul Ierarh Nicolae?

Sfântul Ierarh Nicolae este (sau ar trebui să fie) unul dintre cei mai cinstiți sfinți în România.

Numele „Nicolae” este format din cuvintele din greaca veche „nike” - victorie, biruință și „laos” - popor, traducându-se ca „om ce face parte dintr-un popor victorios”.

În primul rând, se cuvine să știm ce anume se celebrează la 6 decembrie. Atât data nașterii sale (cca. 240-280, Patara, Lichia) cât și data morții sale (cca. 343-345, Mira, astăzi Kocademre, aproape de Kale, Turcia), sunt necunoscute. **La 6 decembrie se sărbătorește minunea prin care Sf. Nicolae a scăpat de la o judecată nedreaptă pe trei voievozi.** „Voievod” desemna, în sec. al IV-lea d. Hr. pe cel care comanda în Imperiul Roman de Răsărit o provincie romană. În perioada respectivă, Imperiul Roman era într-una din epocile sale de glorie și maximă întindere. Voievozii răspundeau în fața împăratului pentru modul în care apărau și conduceau provinciile care le-au fost încredințate.

Minunea sărbătorită s-a petrecut în vremea împăratului Constantin cel Mare. Trei voievozi, pe nume Nepotian, Ursul și Erpilion au fost trimiși pentru a potoli o tulburare în zona cunoscută drept Frigia. Ei conduceau o armată de soldați. Unii dintre aceștia luau cu sila cele necesare de la popor. Sf. Nicolae a lămurit lucrurile și a vădit fapta altuia, care fusese mituit să condamne la moarte trei bărbați (atenție, este vorba despre trei bărbați, nu despre cei trei voievozi - cum mai confundă unele articole apărute prin site-uri

de can-can și pentru femei). Cei trei voievozi, inspirați fiind de modelul și judecata dreaptă oferite de Sf. Nicolae (care era cinștit ca sfânt în popor încă din timpul vieții), au potolit tulburarea din Frigia.

La întoarcere însă, au fost pe nedrept închiși, urmând a fi judecați, torturați și

executați public. Aceștia trei l-au chemat în ajutor pe Sf. Nicolae, care a apărut ca o vedenie într-un vis al împăratului, luminându-l pe Sf. Constantin cu privire la greșita sa judecată. Împăratul i-a eliberat pe cei trei voievozi, și-a înțeles greșeala și l-a dat slavă lui Dumnezeu. De aceea, Sf. Nicolae apare în unele icoane ca povățuind sau binecuvântând un conducător.

Așadar, data principală a sărbătoririi sale îl proclamă în primul rând ca pe un ajutor ale celor nedreptățiți în judecată; acuzați de neadevăr.

Mai există și o altă dată în calendarul creștin ortodox la care este sărbătorit Sf. Nicolae: 9 mai (când este de asemenea trecut în Sinaxar), cu ocazia mutării moaștelor sale la Bari, în Italia, în 1087, pentru a nu fi profanate de turcii selgiucizi. Catedrala din Bari unde au fost depuse moaștele și ele rămân acolo, fiind un loc de pelerinaj atât pentru ortodocși, cât și pentru catolici.

În cinstea sa, pe teritoriul Turciei, în Antalia de astăzi, se află biserica sfântului Nicolae din Myra, la 2 km de orașul Demre. Aceasta a fost prima biserică închinată sf. Nicolae, în sec. VIII-lea. În 1042, aceasta a fost restaurată și i s-a adăgat o mănăstire. Ce a rămas din respectiva biserică poate fi vizitat și astăzi. Vă invit să citiți un articol despre aceasta. Vă invit mai jos să ascultați o predică a Mitropolitului Bartolomeu Anania despre sărbătoarea și importanța Sf. Nicolae.

[youtube=<http://www.youtube.com/watch?v=rS36FQ1Q73Y>]

Sf. Nicolae, nu Moș Crăciun

Sf. Nicolae este ocrotitor și al Țărilor de jos: Belgia, Luxemburg, Olanda. Atunci când imigranții din aceste zone s-au mutat în SUA, au promovat numele Sf. Nicolae drept Sinterklaas (așa cum se numea în flamandă). În timp, această denumire a fost transformată în „Santa Claus/Moș Crăciun”, deturnând sensul creștin al sărbătorii Nașterii Domnului. În prezent, sărbătoarea lui Moș Crăciun stă din punct de vedere comercial pe același podium ca și Halloween-ul (care este o sărbătoare păgână închinată morții și duhurilor acesteia).

În Germania, în Țările de Jos și în Țările Nordice, Sf. Nicolae este moșul darurilor și în ziua de astăzi. Tradițiile spun că „Moș Nicolae” aduce și o nuia, un băț, pentru copiii care nu au fost cuminți, amintind de cuvintele Sfintei Scripturi, „Cel ce-și iubește copilul, nu cruță nuiaua”.

De fapt, în realitate, obiceiul pungii cu daruri a Sf. Nicolae vine de la o milostenie pe care a făcut-o cu un om sărac, care nevând bani nici de toate zilele, darămite zestre să dea fiicelor sale pentru a se căsători după obicei, fiecare cu un bărbat bun, voia să le dea spre prostituție. Astfel, printr-o pungă cu bani de aur aruncată pe geam, el a izbăvit acea casă de dăsrânare. Astfel, unele tinerele care își întrebă în zilele acestea iubiții ce cadouri le aduc în noaptea de Sf. Nicolae poate că nu știu de fapt ce se cuvine să ceară.

Sf. Nicolae este cunoscut prin excelență ca un ocrotitor al familiei. Tinerii sunt îndemnați să îi citească acatistul și să i se roage, pentru a le lumina mintea spre găsirea unui partener de viață, sau pentru buna călăuzire a familiei.

Puteți găsi numeroase articole despre cum una din cele mai dragi sărbători creștine a fost deturnată spre scopuri comerciale, cel de față nu va trata această înclinație.

Sf. Nicolae, apărătorul dreptei credințe

Sfântul Nicolae mai este cunoscut și pentru fapta cu îndrăzneală ce a făcut-o la primul sinod ecumenic, în 325, la Niceea. Sinodul a fost convocat de către împăratul roman Constantin cel Mare, ulterior devenit sfânt împreună cu mama sa Elena. Primul sinod a fost convocat pentru a combate erezia lui Arie. Acesta era unul ce susținea că Iisus Hristos nu a fost Fiul lui Dumnezeu, ci un învățător, cu puteri supranaturale. Ipoteză nu foarte departe de ceea ce susțin în zilele de astăzi unii eretici, ecumeniști, new-age-iști, etc. Sf. Nicolae i-a dat o palmă lui Arie, atunci când acesta a spus erezii. Împăratul Constantin l-a trimis la închisoare pentru acest act violent, dar printr-o minune dumnezeiască, Sf. Nicolae a fost eliberat.

Arie avea un purtător de cuvânt foarte priceput, pe care l-a trimis să vorbească pentru cauza ariană. Sf. Nicolae însă a răspuns cu o minune și a spus: „aceluia

care grăiește minciuni, să i se lege limba”, iar îndată vorbitorul lui Arie a amuțit și, în scurt timp, a trecut de partea creștinilor.

Așadar, Sf. Nicolae reprezintă un model pentru creștinii ortodocși de astăzi, pentru a lua cu curaj cuvântul împotriva batjocoritorilor dreptei credințe, care încearcă să convingă poporul de minciuni, așa cum încearcă unii să o facă prin proiectul așa-numit „Sf. Nicolae”, sau prin alterarea viziunii asupra ortodoxiei.

De asemenea, Sf. Nicolae mai este și ocrotitorul marinarilor, datorită unei alte minuni săvârșite după moartea lui, când a slăvit viața unor oameni care veneau pe mare să se închine moaștelor sale.

Așadar, astăzi sărbătorim, prin Sf. Nicolae: dreapta judecată, generozitatea în milostenie, familia creștină și lupta împotriva ereziilor

A ști să primești și a ști să dăruiești

« **Iubește și fă ce vrei** » ... zicea Fericitul Augustin, referindu-se la faptul că dacă creștinii trăiesc în spiritul și faptele creștine, au binecuvântarea de a face ceea ce doresc. « Toate sunt îngăduite, dar nu toate de folos », scrie undeva în Biblie.

„A aparține” implică semantic ideea de „a se lăsa a fi parte din...” a lăsa ceva mai mare să spună că te are de partea sa. Numai că a fi parte din ceva, sau a avea implică două componente fundamentale: a dărui și a primi. Iar a dărui și a primi presupun abilitatea de a avea și a păstra.

În primul rând, **a ști să primești** reprezintă un lucru extraordinar pentru **respectul de sine deoarece arată o atitudine deschisă față de într-ajutorare**. A ști să primești: critici, aplauze, palme, felicitări, cadouri, sentimente, persoane... **A primi permite cuiva a dărui**.

A permite cuiva să dăruiască reprezintă un gest de încredere și de sprijin cumva a acelei persoane, într-un demers de comunicare, atunci când acțiunea de a primi se realizează într-un cadru de generozitate bunăvoitoare și necondiționată. În momentul în care cineva poate face o bucurie unei alte persoane prin a primi ceva, poate chiar ceva care implică responsabilitate, poate fi un lucru care întărește respectul de sine prin simpla bucurie de a prilejui o bucurie.

Se spune că românii sunt ospitalieri. Chiar unul din atributele principale

percepute ale românilor, de către români, este ospitalitatea, lucru confirmat și de cercetarea sociologului Dorin Bodea de la Result Consulting, publicată în cărțile *Români, un viitor previzibil?* și *Valorile angajaților români*. A primi ospitalitatea cuiva care o oferă cu dragă inimă reprezintă un respect față de gestul acelei persoane de a oferi.

În al doilea rând, a ști să dăruiești implică abilitatea de a oferi necondiționat anumite lucruri importante pentru persoana care le primește, în așa fel încât cel care oferă, prin faptul că oferă, să perceapă utilitatea gestului făcut.

Când X cere ceva ce Y nu vrea să dea, sau X refuză ce Y dorește să ofere, apare un blocaj în comunicare. Zicem „dar din dar se face rai”. Voi ilustra un concept și mai interesant: **să dai din ceea ce nu ai.**

La un moment dat, un preot tânăr nu știa ce să facă atunci când i s-a repartizat o parohie, pentru că nu se simțea potrivit pentru această slujire, așa că s-a consultat cu părintele său duhovnic spunându-i:

- Părinte, se spune că un preot paroh trebuie să aibă încredere în Dumnezeu în ciuda greutăților, dar eu nu am încredere în Dumnezeu nici în privința lucrurilor de pe o zi pe alta. Se spune că un paroh trebuie să aibă și să inspire iubire de aproape enoriașilor, dar pe mine nu mă interesează de ei. Se spune că un paroh trebuie să fie un bun organizator, dar eu nu sunt în stare nici măcar să-mi organizez camera.
- Comportă-te ca și cum le-ai avea și din acestea te vei învrednici și tu!
- Părinte, dar nu pot să fiu fals cu acești oameni...
- Fă cum îți spun pentru un an. Comportă-te exact ca și cum ai avea aceste virtuți, oferind din ele celorlalți, chiar dacă nu le ai și mai vorbim despre asta peste un an.

Peste un an, într-adevăr, preotul a dobândit fiecare din aceste lucruri pe care inițial nu le avea, comportându-se ca și cum le-ar avea. Astfel, și-a obligat atitudinile să-i urmeze comportamentul. Iar pe parcursul acestui an, a oferit din ceea ce nu avea: încredere în Dumnezeu, iubire de aproape și spirit de organizare.

Ia gândește-te, ce s-ar întâmpla dacă ai dăruia altora din cele pe care nu le ai dar ți le dorești?

Dorești iubire? Dăruiește iubire și asta vei primi.

Dorești cunoaștere? Oferă cunoaștere și asta vei primi.

Nici un efort nu va fi în zadar, ci va fi compensat, mai devreme sau mai târziu.

Paraclisul sfântului Nicolae

Rugăciune către Sf. Nicolae

PS: La mulți ani tuturor și fiecăruia care își serbează astăzi ziua de nume: Nicolae, Nicoleta și toți ceilalți!

[youtube=https://www.youtube.com/watch?v=oiK5CyVnM3g]

Grupul Psaltic Patras - Paraclisul Sfantului Nicolae (Megalinariile)

[youtube=https://www.youtube.com/watch?v=S3VWeKulhEo]

Articol realizat de Ștefan Alexandrescu publicat inițial aici și aici.